

Nijmegen, 27 juni 2018

Vanochtend kreeg ik de brief, gestuurd door disputen aangesloten bij Quintus naar het bestuur van Quintus, onder ogen. Ik schrok.

Niet door de heftige aantijgingen, of de blijkbaar onwelwillendheid van het bestuur van Quintus om de zaken op een goede manier aan te pakken, maar door de herkenbaarheid. De feiten die bij Quintus hebben plaatsgevonden lijken akelig veel op een situatie die bij zich bij ons, de N.S.V. Carolus Magnus hebben voorgedaan.

In mei is er een klacht ingediend bij het bestuur van Carolus Magnus omtrent seksueel wangedrag wat zich tussen twee commissieleden zou hebben afgespeeld.

Nadat het vrouwelijke commissielid, in dit geval het slachtoffer, dit bij haar commissie had aangekaart en daarna officieel door het bestuur van de betreffende commissie is gehoord, werd de boel afgedaan met "Het is allemaal erg vervelend, maar het is het beste voor iedereen als jullie gaan praten met elkaar zodat iedereen weer op goede voet verder kan."

Laat ik voorop stellen dat praten niet is wat het vrouwelijke commissielid wilde. Het gaat namelijk niet om licht ongepast gedrag, maar een grove overschrijding van grenzen.

Het mannelijke commissielid heeft gedurende een lange periode het vrouwelijke commissielid ongepast aangeraakt. Dit gaat om het aanraken van billen, borsten, het fysiek vasthouden van het vrouwelijke lid zodat ze niet weg kan. Tijdens het lustrum van Carolus werd het vrouwelijke lid uiteindelijk teveel nadat zij ongewenst was getongzoend door het betrokken mannelijke lid.

Hoewel het bestuur op de hoogte was van de gebeurtenissen, het vrouwelijke lid heeft het hen immers zelf persoonlijk verteld, hebben zij dit niet zelf opgepakt. Na wat onrust binnen disputen heeft het bestuur aangegeven dat het vrouwelijke lid ook nog officieel een melding moest maken, voor ze er iets mee konden doen.

Er zijn officiële verklaringen afgenomen door het bestuur. Dit alles wordt door hen intern gehouden en de wetenschap die leden ervan hebben komt met name uit de wandelgangen.

Een officiële uitkomst wordt niet naar de leden gecommuniceerd en het vrouwelijke lid mag niks over de stand van zaken zeggen.

Het bovenstaande incident is niet het enige wat zich afgelopen jaar bij Carolus Magnus heeft voorgedaan. In een ander geval, met een andere dader en slachtoffer, heeft het bestuur enigszins adequaat gehandeld. Na een melding van een vrouw dat zij op de sociëteit betast was door een mannelijk lid, heeft het bestuur na sterk aandringen van het slachtoffer de beslissing genomen om het mannelijk lid een aantal weken te schorsen.

Hoewel de schorsing bekend is gemaakt, wilde het bestuur niks kwijt over de redenen ervan.

Pas later en wederom via via, kwam het bij de leden terecht dat het ging om ongewenste betastingen.

Het verschil tussen deze twee incidenten, zit hem in prominentie. Bij de situatie met het lid dat wel een schorsing opgelegd heeft gekregen ging het om een "regulier" lid. Iemand die geen belangrijke commissies bekleedt of anderszins erg in de spotlight van de vereniging staat.

Bij het geval met de twee commissieleden is het zo dat het mannelijk lid, de dader, op de kandidatenlijst van het nieuwe bestuur van volgend jaar staat.

De desbetreffende commissie van de twee leden is ter ondersteuning van het bestuur en is bij iedereen zeer bekend. Zij zijn verantwoordelijk voor onder andere ordehandhaving, iets wat in deze situatie nogal wrang lijkt.

Daarom lijkt het bestuur er nu alles aan te doen om te zorgen dat dit onder de leden niet algemeen bekend raakt.

Mijn respect gaat uit naar de leden van onze zustervereniging Quintus die deze situatie hebben opgepakt en aangekaart.

Het lijkt mij tijd worden voor een verandering in de studentencultuur. De parallel die te trekken is, tussen de situatie bij hen en bij ons, geeft aan dat het iets is wat structureel fout gaat bij studie- en studentenverenigingen.

Eerder dit jaar kwam een studievereniging aardrijkskunde uit Utrecht in opspraak omdat zij vrouwonvriendelijke liederen in hun bundel hadden staan.

Bij Carolus werd daar grinnikend op gereageerd. De liederen uit Utrecht zijn nogal soft in vergelijking met wat er bij ons door mannen wordt gezongen.

Hoeren is een term die, met name tijdens de eigen introductie, veelvuldig gebruikt wordt om vrouwelijke leden te benoemen.

De ouderwetse verhouding tussen mannen en vrouwen op verenigingen is niet meer van nu. Waar het in de media veel gaat over feminisme en gelijkheid, is daar bij verenigingen weinig van te merken. Een grove fout, studenten zijn immers de toekomst. De basis voor gelijkheid zou juist nu al gelegd moeten worden.

Het is wellicht nuttig als universiteiten meer betrokken raken bij de verenigingen. Het is ook bijna niet te verwachten dat mensen zonder enige ervaring weten hoe je goed een situatie als seksueel ongepast gedrag aanpakt. Iedereen is immers ook vrienden van elkaar, dat maakt het voor besturen lastig zulke voorvallen degelijk op te lossen. Ondersteuning vanuit de universiteit lijkt daarbij van belang.

Inmiddels is er een statement van het bestuur van Quintus. De penningmeester die in opspraak was, heeft zijn functie tijdelijk neergelegd in afwachting van de uitkomst van een onafhankelijk onderzoek.

Ik, als lid van Carolus Magnus, kijk met name uit naar de beslissing van ons bestuur. Ik zal zelf in ieder geval nooit achter een bestuur kunnen staan waar het mannelijke commissielid een functie in vervuld. Hopelijk denkt het huidige bestuur daar hetzelfde over.